F07 - Konstanter, typer och slumptal Programmeringsteknik med C och Matlab, 7,5 hp

Niclas Börlin niclas.borlin@cs.umu.se

Datavetenskap, Umeå universitet

2023-10-09 Mån

Påminnelse

- Fönstret för att anmäla sig till tentamen stänger i morgon
- ► Är öppet till och med 10 okt
- ► Instruktioner finns på https://www.umu.se/student/mina-studier/tentamen/digital-salstentamen/

Konstanter

Konstanter — #define(1)

- ► Vissa värden används på flera ställen i programmet och kan ses som konstanter, ex:
  - ► PI = 3.141592654
  - VAT = 0.25 (moms)
- Ett sätt att definiera konstanter är med hjälp av direktivet #define

```
#define VAT 0.25
#define PI 3.141592654
```

 Läggs lämpligtvis direkt efter #include-raderna i början på filen

Konstanter — #define (2)

- Observera att #define inte deklarerar en variabel!
- Preprocessorn byter ut alla förekomster av texten VAT i koden mot texten 0.25
  - Därför ska #define-satser inte avslutas med semikolon
- För att använda konstanterna använder vi sedan deras namn

```
area = PI * r * r;
```

vilket pre-processorn byter ut till

```
area = 3.141592654 * r * r;
```

innan koden kompileras

#define-deklarerade konstanter skrivs normalt med versaler för att det skall vara tydligt att deras värden inte kan ändras

Konstanter — #define (4)

- ► Tips: Använd alltid parenteser runt #define-uttryck!
- Koden

kommer att översättas till

Konstanter — #define (4)

▶ Med parenteser runt uttrycket blir det rätt:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  #define C (1+2)
4
5  int main(void)
6  {
    int c = C;
    int d = C * 2;
    return 0;
}
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3   // #define C (1+2)
4
5   int main(void)
6   {
    int c = (1+2);
    int d = (1+2) * 2;
    return 0;
}
```

Konstanter - const

 Ett annat sätt att deklarera konstanter är med typmodifieraren const

```
const float pi = 3.141592654;
```

- ► En const-deklarerad variabel kan användas precis som en vanlig variabel men den kan inte ändras
- ► Till skillnad från #define-deklarerade konstanter har en const-deklarerad variabel en väldefinierad räckvidd, precis som vanliga variabler
- ► Alla "tal" som används på mer än ett ställe bör göras om till konstanter

När deklarerar man konstanter?

- Matematiska konstanter
- ▶ "Globala konstanter"
  - Max storlekar på fält
- Typfall

```
1
       #include <stdio h>
3
       #define ROWS 20
4
       #define COLS 40
5
6
       #define BUFSIZE 80
       int main(void)
10
           int world[ROWS][COLS]:
11
           char buffer[BUFSIZE]:
12
13
```

Typer

Varför typer?

▶ Om vi tittar på 64 bitar i minnet:

```
00101010 01000100 01000001 01010100
01001111 01010010 00101010 00101010
```

- ► Vad är det?
  - 2 st 32 bitars int?
  - ► En binär (tex svartvit) 8x8 bild?
  - Ett 64 bitars double flyttal?
  - Tecknen: *DATOR**?
- Typer behövs bland annat för att veta hur data i minnet ska tolkas

Heltal

- ▶ Datatypen int används tillsammans med char, short int, long int och long long int för att lagra heltal i C
- Varje heltalsdatatyp kan vara signed (kan lagra både positiva och negativa värden) eller unsigned (bara ickenegativa)
- ► Matematisk sett finns det oändligt många heltal
- Med ett ändligt antal bitar får vi en gräns för hur stora heltal som kan lagras

Heltal

- Lagras i basen 2 (binärt) i minnet
- $\triangleright$ Ett heltal som lagras i *n* bitar kan anta 2^n olika värden
  - Om vi bara behöver positiva heltal så blir intervallet $[0, 2^n 1]$
- Om vi också behöver negativa heltal så används en bit som teckenbit
  - lntervallet blir då $\begin{bmatrix} -2^{n-1}, 2^{n-1} 1 \end{bmatrix}$
  - Hälften av intervallet är negativt, hälften är icke-negativt

Storlek på vanliga heltal

 C-standarden beskriver bara det minsta antalet bitar som en heltalsvariabel får vara

Тур	Bitar	Min	Max	Precision
char ¹	8			_
signed char	8	-128	127	
unsigned char	8	0	255	
[signed] int	16	-32768	32767	
unsigned int	16	0	65535	
[signed] short int	16	-32768	32767	
unsigned short int	16	0	65535	
[signed] long int	32	-2147463648	2147463647	_
unsigned long int	32	0	4294967295	
[signed] long long int	64	$-9.2 \cdot 10^{18}$	$-9.2 \cdot 10^{18}$	
unsigned long long int	64	0	$1.8 \cdot 10^{19}$	

► En int är idag oftast minst 32 bitar

¹En char kan vara signed eller unsigned.

Over- och underflow (1)

- ► Eftersom variabler har begränsad lagringskapacitet kan man drabbas av överspill (overflow) eller underspill (underflow)
- ▶ Det kan hända om man multiplicerar eller adderar två värden vars produkt inte får plats

Over- och underflow (2)

► Koden:

```
unsigned char c1 = 254, c2 = 2;
for (int i = 0; i < 5; i++) {
    printf("<%4d %4d>\n", c1++, c2--);
}
```

skriver ut

<254 2> <255 1> < 0 0> < 1 255>

2 254>

► Koden:

```
signed char c3 = 126, c4 = -126;
for (int j = 0; j < 5; j++) {
    printf("<%4d %4d>\n", c3++, c4--);
}
```

skriver ut

```
< 126 -126>
< 127 -127>
<-128 -128>
<-127 127>
```

<-126 126>

Gränser för heltal

- Det går att skriva kod som anpassar sig till hur många bitar respektive datatyp har
- ► I filen limits.h så finns definitioner på hur små/stora värden man kan lagra i en heltalsdatatyp
  - Exempel på konstanter (finns några till):
    - ► INT MAX max för int
    - ► INT MIN min för int
    - ► UINT_MAX max för unsigned int
    - ► SHRT_MAX max för short int
    - SHRT_MIN min för short int

Datatypen char (1)

- ► Traditionellt har ett tecken lagras i en char (8 bitar)
- ▶ Vi kan lagra 256 olika tecken (och styrkoder)
- ➤ Traditionellt har ASCII (American Standard Code for Information Interchange) definierat hur heltal ska översättas till tecken
- Bokstäverna ligger ordnade alfabetiskt, versaler i en sekvens och gemener i en annan

Specialtecken har också sina definierade värden

Tecken	spc	!	%	(	)	=	@	0	 9
Värde	32	33	37	40	41	61	64	48	57

▶ Värdena under 32 motsvarar osynliga styrkoder, bl.a.

Tecken	horizontal tab	linefeed	carriage return
Värde	9	10	13

Datatypen char (2)

► En char går att använda som en liten heltalstyp:

```
char c1 = 'a', c2 = 'A', c3 = 'B';
printf("<%c>", c3 - c2 + c1);
```

ger utskriften

<b>

```
#include <stdio.h>
void main(void) {
  printf("%c %d\n", 'A', 'A');
  printf("%c %d\n", 65, 65);
}
```

ger utskriften

A 65

A 65

Tecken bortom ASCII

- ASCII definierar bara tecken för värdena 0–127
  - Det lämnade 128 platser kvar. . .
  - Att representera tecken utanför det engelska alfabetet har länge varit en röra
- En del standarder har använt sig de övriga 128 platserna för att representera icke-engelska tecken
  - ▶ Den mest utbredda heter ISO-8859-1/Latin 1 ($\approx$ Windows-1252)

- ▶ På senare år har Unicode, speciellt UTF-8, slagit igenom allt mer eftersom det har ett bredare stöd för nationella bokstäver
  - ▶ I Unicode kan ett tecken lagras i flera bytes

	Å	Ä	Ö	å	ä	ö
_	195, 133	195, 132	195, 150	195, 165	195, 164	195, 182

Tips

- ► Vad ska ni tänka på?
  - Undvik åäö i filnamn
  - Undvik mellanslag i filnamn
  - ► ANVÄND UTF-8!

Flyttal

Flyttal

- Det finns tre flyttalstyper: float, double och long double
- ➤ Variabler av denna typ kan innehålla flyttalsvärden som 0.001, 2.0, 3.14159 eller 6.022E23
- Hur stor precision en variabel av float, double eller long double har är systemberoende
- Oftast är precisionen för en double bättre än för en float och long double bättre än double
- Enligt den vanligaste standarden, IEEE 754 ("IEEE-standarden f\u00f6r flyttal"), g\u00e4ller f\u00f6ljande

Тур	Bitar	Min	Max	Precision
float	32	$1.2 \cdot 10^{-38}$	$3.4 \cdot 10^{38}$	7 sign. siffror
double	64	$2.2 \cdot 10^{-308}$	$1.8 \cdot 10^{308}$	15 sign. siffror
long double	80	$3.4 \cdot 10^{-4932}$	$1.2 \cdot 10^{4932}$	18 sign. siffror

Flyttalskonstanter

- ➤ Vi kan skriva heltal som flyttalskonstanter i vår källkod om vi skriver på formen 1.0 och 2.0
- ► Texten 3 definerar däremot en heltalskonstant
- ► Flyttal kan också anges som 1.234567e5 vilket motsvarar 1.234567 · 10⁵
- Ett suffix kan läggas till som anger vilken typ konstanten är
- ► Suffixet f eller F anger att konstanten är float
- ► Suffixet 1 eller L anger att konstanten är long double
- ► Ett flyttal utan suffix är av typen double
- Konstanten 3.7F är en flyttalskonstant av typen float

Ta reda på storlekar i kod

Koden

```
#include <stdio.h>
#include <float.h>

int main(void)
{
    printf("DBL_MAX = %e\n", DBL_MAX);
    printf("DBL_MIN = %e\n", DBL_MIN);
    printf("FLT_MAX = %e\n", FLT_MAX);
    printf("FLT_MIN = %e\n", FLT_MIN);
    return 0;
}
```

ger utskriften

```
DBL_MAX = 1.797693e+308

DBL_MIN = 2.225074e-308

FLT_MAX = 3.402823e+38

FLT MIN = 1.175494e-38
```

Problem

- Cancellation error
  - Ett stort tal adderas till ett mycket litet
- Aritmetisk underflow
  - Operationer som involverar små tal eller små skillnader
  - Två små flyttal multipliceras
- Aritmetisk overflow
  - Operationer som involverar stora tal
  - Ex: Två stora flyttal multipliceras

Exempel

- Att reella tal inte lagras exakt kan ge upphov till problem
- Om vi antar att vår dator kan lagra en float med 5 signifikanta siffror och att datorn använder basen 10 (för att det inte ska bli allt för många nollor i exemplet)

```
float x = 12345.0F;
float y = 1e-1F;
float z = 1.0 / (x + y - 0.12345e5F); /*problem*/
```

 När uttrycket i nämnaren skall evalueras måste exponenten av de tre talen vara av samma storlek

```
x = 0.12345e5

y = 0.00000e5

x + y - 0.12345e5 == 0
```

► Hur hade vi kunnat lösa problemet?

Ändlig precision

► Koden

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
   float f = 2;
   double d = 2;
   for (int j = 0; j < 50; j++) {
       f = f / 7:
       d = d / 7:
   for (int j = 0; j < 50; j++) {
       f = f * 7:
       d = d * 7;
   printf("\nfloat: %.18f\ndouble: %.18f\n", f, d);
   return 0;
}
```

ger utskrift

float: 2.001028299331665039 double: 1.9999999999999556

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

Slumptal

(Pseudo)slumptal (1)

- Funktionen rand() ger ett "slumptal" mellan 0-RAND_MAX
  - ► RAND_MAX kan vara 32767 eller 2147483647 beroende på plattform (dator, operativsystem)
- rand() returnerar ett nytt värde för varje anrop
  - Kör vi koden

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main(void)
{
   int i = rand();
   int j = rand();
   return 0;
}
```

kommer i och i troligen inte att vara samma tal

▶ Vill vi ha ett värde mellan 1 och n kan vi göra så här:

```
int rnd = rand() % n + 1;
```

(Pseudo)slumptal (2)

- Funktionen rand() är en s.k. pseudoslumptalsgenerator (pseudo random number generator)
  - Den ger en talsekvens som verkar slumpmässig men inte är det
- ► Funktionen rand() arbetar utifrån ett så kallat frö (seed)
  - Värdet på fröet sätts med funktionen srand()
  - Varje värde på fröet ger en egen sekvens av "slumptal"
- Koden

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main(void)
{
    srand(28);
    int i = rand();
    int j = rand();
    printf("i=%d, j=%d\n", i, j);
    return 0;
}
```

kommer att ge samma värden på i och j vid varje körning (i=1110582131, j=96515849 på min dator)

(Pseudo)slumptal (3)

Vill vi få olika "slump"-sekvenser olika gånger vi kör programmet kan vi t.ex. göra så här:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>

int main(void)
{
    // Use number of seconds since 1970-01-01 00:00:00 as seed
    srand(time(NULL));
    int i = rand();
    ...
    return 0;
}
```

Exempel

- Simulera 10000 kast med två tärningar
  - Räkna hur ofta vi får respektive kombination av tärningar
  - Spara resultatet i en tvådimensionell array
  - Skriv ut resultatet när det är klart
- ► Algoritm:
  - ► Initiera arrayens element till 0
  - Upprepa 10000 gånger
    - Slå två tärningar
    - Öka värdet på arrayelementet som ges av de två tärningarnas värden med 1
  - Skriv ut resultatet